

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Rok 1905.

Wydano i rozesłano dnia 14. października 1905.

Część XXI.

Nr. 109.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 9. września 1905 L. 82.978, w przedmiocie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w Dąbrowie.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na mocy § 82 ustawy z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Dąbrowa na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w latach od roku 1905 do końca roku 1907.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

O b w i e s z c z e n i e

e. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 5. września 1905 L. 109.982, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1906.

W myśl § 200 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. p. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, przedkładać mają corocznie wymienione niżej osoby dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego następujące wykazy:

1. właściciele domów zamieszkaných, względnie tychże zastępcy — wykaz wszystkich mieszkańców domu;
2. osoby wypuszczające mieszkanie w podnajem — wykaz podnajemców;
3. głowy rodzin — wykaz wszystkich tych osób należących do ich gospodarstwa domowego, które posiadają własny dochód.

Wzywa się przeto wszystkie wymienione osoby do przedłożenia poszczególnionych wyżej wykazów w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego na rok 1906 i wyznacza się w tym celu termin do 15. listopada b. r.

Wykazy te sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Wykazy 2 i 3 stanowić mają przy budynkach wynajętych załącznik wykazu 1 i przedłożone być mają przez właścicieli domów łącznie z tymże wykazem tej władzy podatkowej, w której okręgu dotyczący dom leży.

Z jakiego dnia podany ma być stan mieszkańców w tych trzech wykazach oznaczają poszczególne władze podatkowe I. instancji.

Jakie zeznania zawierać ma każdy z wykazów wyżej wspomnianych, wskazują rubryki odnośnych druków.

Bliższe wyjaśnienia w tym względzie obejmuje zresztą, obok powołanego na wstępie postanowienia prawnego, artykuł 39 rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. p. p. Nr. 108.

Co do następstw nieprzedłożenia wykazów lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień § 247 powołanej na wstępie ustawy.

Lwów, dnia 5. września 1905.

Nr. 111.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 15. września 1905 L. 82.516, w przedmiocie przedłużenia koncesyi do pobierania myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie udzielonej ustawą z dnia 7. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 48, koncesyi do pobierania myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich przedłuża się Wydziałowi powiatowemu Buczackiemu jako władzy nadzorującej, na rzecz funduszu drogowego gminy miasta Buczacza na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 7. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 48, z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, Dz. u. kr. Nr. 39 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886, Dz. u. kr. Nr. 80, zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Myto kopytkowe ma być pobierane na ośmiu rogatkach, mianowicie:

1. na drodze krajowej z Monasterzysk wiodącej, gdzie gościniec z Barysza wpada;
2. na drodze z Potoka do Buczacza wiodącej;
3. na drodze z Przewłoki do granicy terytorjum Buczackiego;

4. na drodze prowadzącej z Buczacza przez Nagorzanekę do gościńca Czortkowsko-Manasterzyckiego;
5. na drodze przez Nagorzanekę do targowicy bydła wiodącej;
6. na drodze z Trybuchowiec przez Fedor do Buczacza;
7. na drodze krajowej z Czortkowa do Buczacza;
8. na drodze krajowej Strussowsko-Buczackiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru :

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h ;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h ;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia zarządu drogowego, a względnie gminy miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi, a względnie ekwiwalentu w pieniądzech według postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, Dz. u. kr. Nr. 39, część XV., i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886, Dz. u. i r. kr. Nr. 80, względnie ustawy drogowej z dnia 5. lipca

1897, Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi krajowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe Wydziałowi krajowemu czyli i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, zostały uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział krajowy w myśl § 25 ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 względnie § 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt zarządu drogowego.

Art. X.

Gdyby Wydział powiatowy pobierający myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełnił, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. września 1886 względnie ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897, Dz. u. kr. 72. Jeżeliby zwykle środki przymusowe nie skutkowały a zarząd drogowy miasta nie utrzymywał ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używał w sposób nie

odpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas Wydział krajowy w porozumieniu z polityczną władzą krajową ustanowi odpowiedni organ do sprawowania zarządu drogowego miasta Buczacza w myśl § 28 ustęp 5 ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 względnie § 38 ustęp 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Buczacza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarków.

We Lwowie, dnia 15. września 1905.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Dr. Stanisław Dąbski w. r.

Nr. 112.

O b w i e s z c z e n i e

e. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 4. października 1905 L. 120.262, o ponownem rozpisaniu uzupełniających wyborów członków i zastępców członków komisji powszechnego podatku zarobkowego w okręgu rozkładowym „miasto Stanisławów“.

Uzupełniające wybory do komisji powszechnego podatku zarobkowego w okręgu rozkładowym „miasto Stanisławów“ rozpisane tutejszem obwieszczeniem z dnia 12. września 1905 L. 111.188, dla Towarzystwa podatkowego III. klasy na dzień 16. października 1905 a dla Towarzystwa podatkowego IV. klasy na dzień 17. października 1905 nie mogą być dla ważnych przeszkód w powyższych dniach przeprowadzone.

Wobec tego cofa e. k. krajowa Dyrekcyja skarbu powołane wyżej tutejsze obwieszczenie o ile odnosi się do terminów wyborów w wspomnianym okręgu

rozkładowym i rozpisuje niniejszem ponownie dla tegoż okręgu uzupełniające wybory do komisji powszechnego podatku zarobkowego a mianowicie:

- a) dla Towarzystwa podatkowego III. klasy na dzień 6. listopada b. r.
- b) dla Towarzystwa podatkowego IV. klasy na dzień 7. listopada b. r.

Lwów, dnia 4. października 1905.

Nr. 113.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 5. października 1905 L. 142.340, dotyczące się ustanowienia stacyi kolejowej Trzebinia stałą stacyą dla ładowania i wyładowywania zwierząt.

Na podstawie § 10 ustawy z 29. lutego 1880 r. Dz. p. p. Nr. 35 i rozporządzenia ministeryalnego z 5. stycznia 1895 Dz. u. p. Nr. 14, c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z Dyrekcją kolei północnej ces. Ferdynanda we Wiedniu, ustanawia na linii kolei północnej ces. Ferdynanda stacyę Trzebinia stałą stacyą do ładowania i wyładowywania odzwoaczy i świń.

Przy ładowaniu i wyładowywaniu zwierząt na tej stacyi należy przestrzegać postanowień rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 26. listopada 1898 L. 92.582 (Dz. u. kr. Nr. 108).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“.

Lwów, dnia 5. października 1905.

